

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1926 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under utgifter för kapitalökning gjorda framställning om beredande av medel för anskaffning av ytterligare två ångpannor för ångkraftstationen i Västerås.

(4:e avd.)

Uti den till riksdagen den 7 januari 1926 avlätna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1926—1927 har Kungl. Maj:t, under åberopande av det vid propositionen under rubrik »utgifter för kapitalökning, Bil. 1» fogade statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag (punkt 26) föreslagit riksdagen medgiva att för anskaffande av ytterligare två ångpannor för ångkraftstationen i Västerås m. m. må användas vissa i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 7 januari 1926 omförmälda besparade anslagsmedel för statens vattenfallsverk om tillhoppa 850,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet sid 59—62.

Förevarande framställning avser beredande av medel *dels* till anskaffning av ytterligare två ångpannor i statens vattenfallsverks ångkraftanläggning i Västerås med 600,000 kronor *dels ock* till fördjupning av hamnen vid kraftstationen med 250,000 kronor. Utskottet, som nu upptager till behandling Kungl. Maj:ts förslag allenast i dess förstnämnda del, får erinra, hurusom den sålunda framlagda planen om utökning av ångkraftanläggningen föranletts av behovet av ökade reserver för att möta alltjämt stegrade behov på reservkraft. I detta avseende har vattenfallsstyrelsen i sin framställning i ämnet den 9 december 1925 anfört, bland annat, följande.

»På grund av vattenbrist och ökad belastning å de sammankopplade näten har Västerås kraftverk under hösten 1925 tagits i anspråk för generering av reservkraft i betydligt större omfattning än förut. Sålunda har den maximala energiproduktionen per dygn stigit från c:a 250,000 kilowattimmar till c:a 500,000 kilowattimmar. Samtidigt har den maximala timeffekten ökat till 27,000 kilowatt. Sistnämnda värde motsvarar ungefärligen stationens maximala kapacitet med nuvarande installation av ångpannor. De installerade ångturbinererna äro utförda för en maximal effekt (incl. reserv) av 42,000 kilowatt.

Ångpannehuset är färdigställt för de tio ångpannor, som enligt plan skola motsvara turbininstallationen, men av dessa tio ångpannor äro endast åtta installerade. En ökning av effekten, motsvarande vad två ångpannor om vardera cirka 700 m²:s eldyta kunna avgiva, eller 10,000 à 12,000 kilowatt, är möjlig erhålla för en ganska liten kostnad. Totalkostnaden för dessa båda pannor med fundament, skorstensanordningar m. m. är beräknad till 600,000 kronor.

För några månader sedan ansåg vattenfallsstyrelsen, att nämnda ångpannor skulle kunna anstå till slutet av år 1927. Det är ännu tänkbart, att ökningen av kraftförbrukningen under de senaste månaderna varit av mera tillfällig art och att det tidigare omdömet visar sig vara riktigt. Men vattenfallsstyrelsen kan givetvis icke riskera att, om den nuvarande stora förbrukningen fortfar, stå utan kraft för behovens tillgodoseende och lär det därför vara nödvändigt att nu sörja för omedelbar ökning av produktionsmöjligheterna genom komplettering av ångpanneanläggningen redan under år 1926.»

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet som framdeles under riksdagen kommer att avgiva utlåtande rörande framställningen om beredande av medel till fördjupande av hamnen vid kraftstationen i Västerås har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts under denna punkt gjorda förslag, i vad detta avser anskaffande av ytterligare två ångpannor till kraftstationen. Utskottet får alltså tillstyrka, att för detta ändamål må disponeras det i sådant avseende begärda beloppet 600,000 kronor. Utskottet hemställer,

att riksdagen må medgiva, att för anskaffande av ytterligare två ångpannor för ångkraftstationen i Västerås må användas i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 7 januari 1926 omförmälda besparade anslagsmedel för statens vattenfallsverk om tillhoppa 600,000 kronor.

Stockholm den 2 mars 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 35.